

[Landbrugsministeren.]

man ikke være tjent med at lave en lovgivning, som tvinger andre panthavere længere ud. Det er formålet med, at vi vil bruge jordbrugskommissionen til dette arbejde, og det er også forudsætningen, at man virkelig får dette arbejde udført korrekt og rigtigt. Man kan godt sige, at man kunne måske undvære det kontorarbejde, men jeg tror altså, at foreløbig bliver vi nødt til at køre med den slags kontrol, så kan man altid, som det moderne hedder, hen ad vejen, om en halv snes år, se, om det er nødvendigt med den kontrol, men for øjeblikket mener jeg absolut det er nødvendigt at have den kontrol.

Så har jeg lige et par bemærkninger til hr. Aage Frandsen, som drog nogle andre landbrugspolitiske og landspolitiske betragtninger frem. Dem vil jeg ikke svare på her, men jeg kan dog ikke dy mig for at sige, at man ikke skal være i den vildfarelse, at hvis man holder produktionspriserne nede, så kan man sikre sig, at varen, der kommer ud til forbrugeren, dermed automatisk bliver tilsvarende billigere. Den filosofi synes jeg man fra SF skal se at komme væk fra. Selv om man gav tilskud, så landbruget kunne producere helt gratis, så garanterer jeg for, at det skulle nok få en eller anden virkning på forbrugerpriserne, men ikke den, man mener fra SFs side. I hvert fald kan jeg sige helt bestemt, at selv om man gav 100 pct.s tilskud til dræningsarbejde, så fik hr. Aage Frandsen ikke mælken en øre billigere, så hvis det er på den filosofi, han bygger, så må han hellere ændre sit standpunkt.

Og så vedrørende grundforbedringslån. Hr. Arne Bjerregaard spurgte, om det ville skade nyfinansieringen. Det tror jeg ikke; jeg kan sige, at det er jeg overbevist om, at det gør de ikke. Det normale er, at ved en dræningsplans udarbejdelse regner man — og det slår såmænd ret godt til — med en 20-30 pct.s værdiforøgelse af jorden, altså at den giver en 20-30 pct. mere i udbytte. Selvfølgelig ikke det første år, men i løbet af en 3-4-5-årig periode, når jorden er kommet i kultur, så kommer den merværdi, altså tilvækst i afgrøden, jeg nævnte. Jeg tror ikke, det giver nogen problemer.

Til sidst til hr. Poul Westergaard: de nævnte problemer må vi overlade til udvalget.

Jeg takker ordførerne og skal nok være til rådighed, hvis udvalget har brug for mig under det videre arbejde.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? Jeg minder om, at det er første behandling af forslag til lov om grundforbedringslån.

Aage Frandsen (SF):

Grunden til, at vi accepterer det grundforbedringsforslag, som ligger her, er, at det netop ikke hjælper noget at give 100 pct.s tilskud til grundforbedring for at få priserne ned. Det er vores begrundelse for at kunne acceptere forslaget, men havde det været en anden politik, så havde vi været tilhængere af at bevare den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter.

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 583, fremsættelsen i tidenden sp. 380).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Det lovforslag, vi her skal behandle, til dels som følge af en revisionsparagraf i den hidtil gældende lov, tilsigter at give forædlere af planter den samme beskyttelse, som opfindere i industri og håndværk har, og den samme ophavsret, som i øvrigt forfattere og kunstnere har.

Lovforslaget baserer sig på en international konvention af 1961, som Danmark har underskrevet i 1962 og i øvrigt ratificeret i 1968 i forbindelse med revision af den gæl-